

Pavla je zakričala, kakor bi ji bil kdo zasadil bodalo naravnost v srce. Tinček je glasno zajokal. Prestrašeni sta pritekli Minca in sestra Izidora.

Ropar pa je težko zamahujoč s perutnicami odnašal belo golobico proti Jančarskemu vrhu.

»Saj sem vedela, da jo bo doletelo zlo, ko je mene vzljubila,« je zavzdihnila Pavla.

Pavla je oddala jokajočega Tinčka Minci in je tudi sama zajokala. Potočnica in sestra Izidora je zavoljo Kati in bele golobice dolgo nista mogli utolažiti.

Spet je ostro zapiskalo po zraku. Duplar je odletel z gnezda nazaj v goščave. Pa čez dva dni bi se bili izlegli mladiči.

Pepči Marinc | Srebrne sanje

Srebrne sanje so me vso obdale,
enakomerno ure preko nas hitijo,
večeri v rožnih zarjah plamenijo,
edino tebe slutnje so čakale.

Rdečih rož so roke ti nabrale,
izsanjane ljubezni v cvetju spijo,
na mrtvih strunah žalosti zvenijo,
utrjene so misli mi obstale.

Šle mimo mene daljne so lepote,
aleje v prvih vetrih so šumele,
ljubezen mi izmerila samote.

In v sen so prejšnje pesmi izzvenele.
Jasminov vonj pretkal je vse praznote
ubitih sanj, ki spet so oživele.